UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

29 päivänä tammikuuta 2013*

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Iraniin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden levittäminen — Varojen jäädyttäminen — Perusteluvelvollisuus — Puolustautumisoikeudet — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — Ilmeinen arviointivirhe

Asiassa T-496/10,

Bank Mellat, kotipaikka Teheran (Iran), edustajinaan aluksi solicitor S. Gadhia, solicitor S. Ashley, D. Anderson, QC, ja barrister R. Blakeley, sittemmin Blakeley, solicitor S. Zaiwalla ja M. Brindle, QC,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Bishop ja A. Vitro,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan komissio, asiamiehinään S. Boelaert ja M. Konstantinidis,

väliintulijana,

jossa vaaditaan kumoamaan Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annettu neuvoston päätös 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39), Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2010 (EUVL L 195, s. 25), päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 25.10.2010 annettu neuvoston päätös 2010/644/YUTP (EUVL L 218, s. 81), Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 961/2010 (EUVL L 281, s. 1), päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 1.12.2011 annettu neuvoston päätös 2011/783/YUTP (EUVL L 319, s. 71), asetuksen N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 1.12.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1245/2011 (EUVL L 319, s. 11) ja Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1), siltä osin kuin ne koskevat kantajaa,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Pelikánová (esittelevä tuomari) sekä tuomarit K. Jürimäe ja M. van der Woude,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

kirjaaja: hallintovirkamies J. Weychert,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 23.5.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja Bank Mellat on iranilainen liikepankki.

2 Käsiteltävä asia liittyy sellaisiin rajoittaviin toimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on painostaa Iranin islamilaista tasavaltaa lopettamaan ydinaseiden levittämistä edistävä ydinenergia-alan toiminta ja ydinasejärjestelmien kehittäminen (jäljempänä ydinaseiden levittäminen).

3 Kantaja merkittiin 26.7.2010 Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annetun päätöksen 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39) liitteessä II olevaan luetteloon mainitun päätöksen 20 artiklassa tarkoitetuista yhteisöistä, jotka osallistuvat ydinaseiden levittämiseen Iranissa.

4 Tämän seurauksena kantaja merkittiin myös Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 19.4.2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 (EUVL L 103, s. 1) liitteessä V olevaan luetteloon asetuksen N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 668/2010 (EUVL L 195, s. 25). Merkitsemisen seurauksena kantajan varat ja taloudelliset resurssit jäädytettiin.

5 Euroopan unionin neuvosto esitti päätöksessä 2012/413 seuraavat perusteet:

”Bank Mellat on Iranin valtion omistama pankki. Bank Mellat osallistuu toimintaan, jolla tuetaan ja helpotetaan Iranin ydinohjelmia ja ballistisiin ohjuksiin liittyviä ohjelmia. Se on tarjonnut pankkipalveluja YK:n ja EU:n luettelemille yhteisöille taikka näiden puolesta tai johdolla toimiville tai näiden omistuksessa tai määräysvallassa oleville yhteisöille. Se on YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1929 nimetyn First East Export Bankin emopankki.”

6 Täytäntöönpanoasetuksessa N:o 668/2010 esitetään samat perusteet kuin päätöksessä 2010/413.

7 Neuvosto ilmoitti kantajalle 29.7.2010 päivätyllä kirjeellä siitä, että kantajan nimi oli merkitty päätöksen 2010/413 liitteessä II olevaan luetteloon ja asetuksen N:o 423/2007 liitteessä V olevaan luetteloon.

8 Kantaja pyysi 16. ja 24.8.2010 sekä 2. ja 9.9.2010 päivätyillä kirjeellä neuvostoa antamaan sille tiedoksi ne seikat, joiden perusteella neuvosto oli kohdistanut siihen rajoittavia toimenpiteitä.

9 Kantajan esitettyä pyynnön saada tutustua asiakirjoihin neuvosto toimitti sille vastauksena 13.9.2010 päivätyllä kirjeellä jäljennökset kahdesta jäsenvaltioiden tekemästä ehdotuksesta, jotka koskevat rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista. Neuvosto myös asetti kantajalle 25.9.2010 päättyvän määräajan huomautusten esittämiseksi sen suhteen toteutetuista rajoittavista toimenpiteistä.

10 Kantaja pyysi 24.9.2010 päivätyllä kirjeellä neuvostoa tutkimaan uudelleen päätöksen, jolla kantaja merkittiin päätöksen 2010/413 liitteessä II olevaan luetteloon ja asetuksen N:o 423/2007 liitteessä V olevaan luetteloon.

11 Kantajan nimi pysytettiin merkittynä päätöksen 2010/413 liitteeseen II päätökseen 2010/413 muuttamisesta 25.10.2010 annetulla neuvoston päätöksellä 2010/644/YUTP (EUVL L 281, s. 18). Merkitsemisen tueksi esitettiin seuraavat perusteet:

”Bank Mellat osallistuu toimintaan, jolla tuetaan ja helpotetaan Iranin ydinohjelmia ja ballistisiin ohjuksiin liittyviä ohjelmia. Se on tarjonnut pankkipalveluja YK:n ja EU:n luettelemille yhteisöille taikka näiden puolesta tai johdolla toimiville tai näiden omistuksessa tai määräysvallassa oleville yhteisöille. Se on YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1929 nimetyn First East Export Bankin emopankki.”

12 Sen jälkeen, kun asetus N:o 423/2004 kumottiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 961/2010 (EUVL L 281, s. 1), neuvosto merkitsi kantajan nimen viimeksi mainitun asetuksen liitteeseen VIII. Tämän seurauksena kantajan varat ja taloudelliset resurssi jäädytettiin asetuksen N:o 961/2010 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

13 Asetuksessa N:o 961/2010 esitetään samat perusteet kuin päätöksessä 2010/644.

14 Neuvosto vastasi 28.10.2010 päivätyllä kirjeellä kantajan 24.9.2010 päivättyyn kirjeeseen ja ilmoitti uudelleen tutkimisen jälkeen hylkäävänsä kantajan pyynnön siitä, että sen nimi poistettaisiin päätöksen 2010/413 liitteessä II olevasta luettelosta ja asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevasta luettelosta. Neuvosto täsmensi, että se arvioi, ettei asiassa ollut esitetty riittäviä takeita siitä, ettei kantaja tarjoaisi vastaisuudessa pankkipalveluja ydinaseiden levittämiseen osallistuville henkilöille ja yhteisöille.

15 Neuvosto toimitti vastauksensa liitteenä kantajalle tiedoksi jäljennöksen jäsenvaltioiden tekemästä kolmannesta rajoittavia toimenpiteitä koskevasta ehdotuksesta.

16 Päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 1.12.2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/783/YUTP (EUVL L 319, s. 71) ja asetuksen N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 1.12.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1245/2011 (EUVL L 319, s. 11) voimaantulolla ei ollut vaikutusta kantajan nimen merkitsemiseen päätöksen 2010/413 liitteeseen II ja asetuksen N:o 961/2010 liitteeseen VIII.

17 Sen jälkeen, kun asetus N:o 961/2010 kumottiin Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 267/2012 (EUVL L 88, s. 1), neuvosto merkitsi kantajan nimen viimeksi mainitun asetuksen liitteeseen IX. Merkitsemisen perusteet olivat samat kuin päätöksessä 2010/644 esitetyt perusteet. Tämän seurauksena kantajan varat ja taloudelliset resurssit on jäädytetty asetuksen N:o 267/2012 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

18 Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 7.10.2010 jättämällään kannekirjelmällä.

19 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.11.2010 jättämällään asiakirjalla kantaja mukautti vaatimuksiaan päätöksen 2010/644 ja asetuksen N:o 961/2010 antamisen johdosta.

20 Euroopan komissio pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.1.2011 jättämällään asiakirjalla saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulon 8.3.2011 antamallaan määräyksellä.

21 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 6.2.2012 jättämällään asiakirjalla kantaja mukautti vaatimuksiaan päätöksen 2011/783 ja asetuksen N:o 1245/2011 antamisen johdosta

22 Unionin yleinen tuomioistuin (neljäs jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja pyysi unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisina prosessinjohtotoimenpiteinä asianosaisia toimittamaan tiettyjä asiakirjoja ja esitti niille kirjallisia kysymyksiä. Asianosaiset vastasivat näihin pyyntöihin ja kysymyksiin.

23 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 16.4.2012 jättämällään asiakirjalla kantaja mukautti vaatimuksiaan asetuksen N:o 267/2012 antamisen johdosta.

24 Unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 11.5.2012 jättämällään asiakirjalla Provincial Investment Companies Association, Saba Tamin Investment, Common Investment Fund, Shirin Asal Food Industrial Group, Sorbon Industrial Production Group ja Individual Stock Association pyysivät saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijoina tukeakseen kantajan vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtaja hylkäsi 16.5.2012 antamallaan määräyksellä väliintulohakemuksen liian myöhään esitettynä.

25 Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin kuultiin 23.5.2012 pidetyssä istunnossa.

26 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa päätöksen 2010/413 liitteessä II olevan B taulukon 4 kohdan, täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 liitteessä olevan B taulukon 2 kohdan, päätöksen 2010/644 liitteessä olevan I osan B taulukon 4 kohdan, asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VIII olevan B taulukon 4 kohdan, päätöksen 2011/783, täytäntöönpanoasetuksen N:o 1245/2011 ja asetuksen N:o 267/2010 liitteessä IX olevan I osan B taulukon 4 kohdan, siltä osin kuin ne koskevat kantajaa

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

27 Neuvosto ja komissio vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

28 Kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan asiassa on loukattu perusteluvelvollisuutta, kantajan puolustautumisoikeuksia ja kantajan oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan. Toinen kanneperuste perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen toteutettaessa kantajaa koskevia rajoittavia toimenpiteitä. Kolmannen kanneperusteen mukaan asiassa on loukattu kantajan omaisuudensuojaa ja suhteellisuusperiaatetta.

29 Neuvosto ja komissio katsovat, ettei kantajan esittämiä kanneperusteita voida hyväksyä. Ne esittävät lisäksi alustavana huomautuksena, että kantaja ei voi Iranien valtion ilmentymänä vedota perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin.

30 Ennen asianosaisten ja muiden osapuolten esittämien kanneperusteiden ja perusteluiden arvioimista on tutkittava, voidaanko kantajan kannevaatimuksiinsa tekemät mukautukset ottaa tutkittavaksi.

Kantajan kannevaatimuksiinsa tekemät mukautukset

31 Kuten edellä olevista 11, 12 ja 17 kohdasta ilmenee, kannekirjelmän jättämisen jälkeen päätöksen 2010/413 liitteessä II oleva luettelo korvattiin päätöksessä 2010/644 säädetyllä uudella luettelolla ja asetus N:o 423/2007, sellaisena kuin se oli muutettuna täytäntöönpanoasetuksella N:o 688/2010, kumottiin ja korvattiin asetuksella N:o 961/2010, joka puolestaan kumottiin ja korvattiin asetuksella N:o 267/2012. Päätöksen 2011/783 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1245/2011 perustelukappaleissa neuvosto toteaa lisäksi nimenomaisesti, että se on tarkastellut kaikilta osin päätöksen 2010/413 liitteessä II ja asetuksen N:o 961/2010 liitteessä VII olevia luetteloita ja päätynyt siihen, että niissä lueteltuihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin oli edelleen sovellettava rajoittavia toimenpiteitä. Kantaja mukautti alkuperäisiä vaatimuksiaan niin, että sen kumoamisvaatimus koskee päätöksen 2010/413 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 lisäksi päätöstä 2010/644, asetusta N:o 961/2010, päätöstä 2011/783, täytäntöönpanoasetusta N:o 1245/2011 ja asetusta N:o 267/2012 (jäljempänä yhdessä riidanalaiset toimet). Neuvosto ja komissio eivät ole vastustaneet tätä vaatimusten mukautusta.

32 Tämän osalta on muistutettava, että kun yksityistä suoraan ja erikseen koskeva päätös tai asetus korvataan menettelyn aikana samaa asiaa koskevalla toimella, sitä on pidettävä uutena seikkana, jonka vuoksi kantaja voi mukauttaa vaatimuksensa ja kanneperusteensa. Olisi näet hyvän oikeudenkäytön ja prosessiekonomian vaatimuksen vastaista, että kantajalta vaadittaisiin uuden kanteen nostamista. Lisäksi olisi epäoikeudenmukaista, jos kyseessä oleva toimielin voisi unionin tuomioistuimissa toimesta nostetussa kanteessa esitetyistä arvosteluista selviytyäkseen muuttaa riidanalaista tointa tai korvata sen uudella ja vedota kanteen käsittelyn aikana tähän muutokseen tai uuteen toimeen, jotta sen vastapuoli ei voisi ulottaa alkuperäisiä vaatimuksiaan ja kanneperusteitaan koskemaan myöhempää toimea tai esittää tätä vastaan uusia vaatimuksia ja kanneperusteita (ks. analogisesti asia T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, tuomio 23.10.2008, Kok., s. II-3019, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Samaa päätelmää on sovellettava päätöksen 2011/783 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1245/2011 kaltaisiin toimiin, joissa todetaan, että päätöksen tai asetuksen on edelleen koskettava suoraan ja erikseen tiettyjä yksityisiä samaisessa päätöksessä tai asetuksessa nimenomaisesti edellytetyn uudelleentutkintamenettelyn päätteeksi.

34 Näin ollen esillä olevassa asiassa on katsottava, että kantajan vaatimus siitä, että päätös 2010/644, asetus N:o 961/2010, päätös 2011/784, täytäntöönpanoasetus N:o 1245/2011 ja asetus N:o 267/2012 kumotaan siltä osin kuin ne koskevat kantajaa, on otettava tutkittavaksi (ks. analogisesti edellä 32 kohdassa mainittu asia People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, tuomion 47 kohta).

Kantajan mahdollisuus vedota perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin

35 Neuvosto ja komissio väittävät, että unionin oikeuden kannalta arvioituna oikeushenkilöt, jotka ovat kolmansien valtioiden ilmentymiä, eivät voi vedota perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin. Koska kantaja on neuvoston ja komission mukaan Iranin valtion ilmentymä, siihen on sovellettava tätä sääntöä.

36 Tämän suhteen on huomattava ensinnäkin, ettei Euroopan unionin perusoikeuskirjassa (EUVL 2010, C 83, s. 389) eikä unionin primäärioikeudessa ole määräyksiä, joissa evättäisiin oikeushenkilöiltä, jotka ovat valtion ilmentymiä, perusoikeuksiin perustuva suoja. Kantajan esittämien kanneperusteiden kannalta merkityksellisissä perusoikeuskirjan määräyksissä, kuten esimerkiksi 17, 41 ja 47 artiklassa, päinvastoin taataan oikeudet ”jokaiselle”, ja tällainen sanamuoto kattaa kantajan kaltaiset oikeushenkilöt.

37 Neuvosto ja komissio vetoavat tässä yhteydessä kuitenkin ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 34 artiklaan, jonka mukaan Euroopan ihmisoikeustuomioistuin ei ota tutkittavaksi valtiollisten elinten valituksia.

38 Ensinnäkin on todettava, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 34 artikla on menettelymääräys, jota ei sovelleta unionin tuomioistuimissa käytäviin menettelyihin. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee lisäksi, että mainitun määräyksen tarkoituksena on estää se, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen sopijapuolena oleva valtio voisi olla mainitussa tuomioistuimessa samanaikaisesti sekä valittajana että vastapuolena (ks. vastaavasti asia Compagnie de navigation de la République islamique d'Iran v. Turkki, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 13.12.2007, Recueil des arrêts et décisions, 2007-V, 81 kohta). Tätä päätelmää ei voida soveltaa nyt esillä olevassa asiassa.

39 Neuvosto ja komissio väittävät niin ikään, että niiden esittämä sääntö on perusteltu siitä syystä, että valtion on taattava perusoikeuksien kunnioittaminen alueellaan, mutta se ei voi itse vedota näihin oikeuksiin.

40 Vaikka oletettaisiin, että edellä mainittua perustelua sovellettaisiin sisäiseen tilanteeseen, sillä seikalla, että valtion on taattava perusoikeuksien kunnioittaminen omalla alueellaan, ei ole merkitystä niiden oikeuksien laajuuden kannalta, joita kyseisen valtion ilmentyminä olevilla oikeushenkilöillä voi olla kolmansien valtioiden alueella.

41 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että unionin oikeudessa ei ole sääntöä, jolla estettäisiin oikeushenkilöitä, jotka ovat kolmannen valtion ilmentymiä, vetoamasta perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin. Tällaiset oikeushenkilöt voivat näin ollen vedota näihin oikeuksiin unionin tuomioistuimissa, kunhan oikeudet ovat yhteensoveltuvia niiden oikeushenkilöllisyyden kanssa.

42 Joka tapauksessa on todettava, etteivät neuvosto ja komissio ole esittäneet seikkoja, joiden perusteella voitaisiin osoittaa, että kantaja tosiasiallisesti oli Iranin valtion ilmentymä eli yhteisö, joka osallistui julkisen vallan käyttöön tai hoiti julkisia palveluja viranomaisten valvonnassa (ks. vastaavasti edellä 38 kohdassa mainittu Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio asiassa Compagnie de navigation de la République islamique d'Iran v Turkki, 79 kohta).

43 Neuvosto väittää tältä osin, että kantaja hoitaa julkista palvelua Iranin viranomaisten valvonnassa, koska se tarjoaa Iranin talouden toiminnalle tarpeellisia rahoituspalveluja. Neuvosto ei kuitenkaan kiistä kantajan väitteitä siitä, että mainitut palvelut ovat kaupallista toimintaa, jota harjoitetaan kilpailulla alalla ja johon sovelletaan normaalia lainsäädäntöä. Tällaisessa tilanteessa se seikka, että toiminta on tarpeen valtion talouden toiminnalle, ei itsessään tee toiminnasta julkista palvelua.

44 Komissio esittää lisäksi, että se seikka, että kantaja osallistuu ydinaseiden levittämiseen, osoittaa, että se osallistuu julkisen vallan käyttöön. Komissio käyttää tämän toteaman perustana kuitenkin olettamaa sellaisista tosiseikoista, joiden paikkansapitävyyden kantaja on riitauttanut ja jotka ovat unionin yleisessä tuomioistuimessa käytävän menettelyn keskipisteessä. Kantajan väitetty osallistuminen ydinaseiden levittämiseen, sellaisena kuin se kuvataan riidanalaisissa toimissa, ei lisäksi ole osa valtiollisen toimivallan käyttämistä vaan liiketoimia, jotka on toteutettu ydinaseiden levittämiseen osallistuneiden yhteisöjen kanssa. Näin ollen tällä väitteellä ei voida perustella sitä, että kantajaa pidetään Iranin valtion ilmentymänä.

45 Komissio katsoo vielä lopuksi, että kantaja on Iranin valtion ilmentymä siitä syystä, että Iranin valtio omistaa siitä osan. Sen lisäksi, että kantajan esittämistä selvityksistä, joita neuvosto ja komissio eivät ole kiistäneet, ilmenee, että Iranin valtio on ainoastaan vähemmistöomistaja, on myös huomattava, ettei omistusosuus yksinään merkitse sitä, että kantaja osallistuu julkisen vallan käyttöön tai hoitaa julkista palvelua.

46 Kaiken edellä esitetyn perusteella on katsottava, että kantaja voi vedota perusoikeuksiin liittyvään suojeluun ja takeisiin.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden, kantajan puolustautumisoikeuksien ja kantajalla tehokkaaseen oikeussuojaan olevan oikeuden loukkaamista

47 Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että neuvosto on loukannut perusteluvelvollisuutta, kantajan puolustautumisoikeuksia ja kantajan oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan yhtäältä, koska kantajalle ei ole ilmoitettu riittävästi tietoja, jotta se olisi voinut esittää tehokkaita huomautuksia sen suhteen toteutetuista rajoittavista toimenpiteistä ja jotta kantajalle olisi taattu oikeudenmukainen oikeudenkäynti, ja toisaalta, koska sekä rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista edeltänyt kantajaa koskeva tutkinta että näiden toimenpiteiden säännöllinen uudelleentutkinta ovat useilta osiltaan virheellisiä.

48 Neuvosto, jota komissio tukee, katsoo, etteivät kantajan väitteet ole perusteltuja. Neuvosto katsoo erityisesti, ettei kantaja voi vedota puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteeseen.

49 Ensimmäiseksi on muistutettava, että SEUT 296 artiklan toisessa kohdassa ja erityisesti nyt esillä olevaa asiaa koskien päätöksen 2010/413 24 artiklan 3 kohdassa, asetuksen N:o 423/2007 15 artiklan 3 kohdassa, asetuksen N:o 961/2010 36 artiklan 3 kohdassa ja asetuksen N:o 267/2012 46 artiklan 3 kohdassa esitetty velvollisuus perustella asianomaiselle vastainen toimi on olemassa yhtäältä sen vuoksi, että asianomainen saisi riittävät tiedot arvioidakseen, onko toimi asianmukainen vai onko siinä mahdollisesti sellainen virhe, jonka perusteella sen pätevyys voidaan riitauttaa unionin tuomioistuimissa, ja toisaalta sen vuoksi, että unionin tuomioistuimet voivat tutkia toimen laillisuuden. Näin muotoiltu perusteluvelvollisuus on unionin oikeuden yleinen periaate, josta voidaan poiketa ainoastaan pakottavista syistä. Perustelut on näin ollen lähtökohtaisesti ilmoitettava asianomaiselle samaan aikaan kuin hänelle vastainen toimi, eikä perustelujen puuttumista voida korjata sillä, että asianomainen saa toimen perustelut tietoonsa unionin tuomioistuimissa käytävän oikeudenkäyntimenettelyn aikana (ks. vastaavasti asia T-390/08, Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomio 14.10.2009, Kok., s. II-3967, 80 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

50 Näin ollen on niin, että mikäli unionin tai sen jäsenvaltioiden turvallisuuteen tai kansainvälisten suhteiden hoitamiseen liittyvät pakottavat syyt eivät estä tiettyjen seikkojen ilmaisemista, neuvostolla on velvollisuus saattaa rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevan yhteisön tietoon ne erityiset ja konkreettiset syyt, joiden perusteella se katsoo, että toimenpiteet on toteutettava. Täten neuvoston on mainittava ne tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin toimenpiteen laillisuus perustuu, sekä ne syyt, joiden vuoksi neuvosto on päätynyt tähän toimenpiteeseen (ks. vastaavasti edellä 49 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 81 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

51 Lisäksi perusteluvelvollisuus määräytyy kyseisen toimen luonteen ja sen asiayhteyden mukaan, jossa se on tehty. Perusteluvelvollisuuden täyttymistä on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimi on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, koska arvioitaessa sitä, ovatko perustelut riittäviä, on otettava huomioon paitsi niiden sanamuoto myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt. Erityisesti on todettava, että henkilölle vastainen toimenpide on silloin riittävästi perusteltu, kun se on toteutettu asianomaisen tuntemassa asiayhteydessä, jonka perusteella asianomainen voi ymmärtää häntä koskevan päätöksen ulottuvuuden (ks. edellä 49 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 82 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

52 Toiseksi on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien ja erityisesti kuulluksi tulemista koskevan oikeuden kunnioittaminen menettelyssä, jota käydään jotakin yhteisöä vastaan ja jonka päätteeksi voidaan tehdä tälle vastainen päätös, on unionin oikeuden perustavanlaatuinen periaate, jota on noudatettava, vaikka kyseessä olevasta menettelystä ei olisi annettu mitään sääntöjä (edellä 49 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 91 kohta).

53 Yhtäältä puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaate edellyttää, että asianomaiselle yhteisölle annetaan tiedoksi ne seikat, joita on käytetty sitä vastaan sille vastaisen toimen perustelemiseksi. Toisaalta sille on annettava mahdollisuus esittää tehokkaasti kantansa kyseisistä seikoista (ks. analogisesti asia T-228/02, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v. neuvosto, tuomio 12.12.2006, Kok., s. II-4665, 93 kohta).

54 Kun on kyse ensimmäisestä toimesta, jolla jonkin yhteisön varat jäädytetään, asianomaista vastaan puhuvat seikat on näin ollen annettava tiedoksi joko samalla hetkellä, kun toimi toteutetaan, tai mahdollisimman pian sen jälkeen, elleivät unionin tai sen jäsenvaltioiden turvallisuuteen tai kansainvälisten suhteiden hoitamiseen liittyvät pakottavat syyt estä tätä tiedoksiantamista. Asianomaisella yhteisöllä on myös pyynnöstään oikeus esittää kantansa näistä seikoista sen jälkeen, kun toimi on toteutettu. Mikäli edellä esitetystä varauksesta ei muuta johdu, ennen kaikkia tulevia varojen jäädyttämistä koskevia päätöksiä kyseessä olevalle yhteisölle on annettava tiedoksi uudet sitä vastaan puhuvat seikat ja sille on varattava uusi tilaisuus esittää kantansa (ks. analogisesti edellä 53 kohdassa mainittu asia Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v. neuvosto, tuomion 137 kohta).

55 On lisäksi huomautettava, että silloin, kun asianomaiselle yhteisölle on ilmoitettu riittävän tarkat tiedot, joiden avulla se voi tehokkaasti ilmaista kantansa neuvoston sitä vastaan esittämistä seikoista, puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskeva periaate ei merkitse sitä, että kyseisellä toimielimellä on velvollisuus antaa oma-aloitteisesti mahdollisuus tutustua asiaan liittyviin asiakirjoihin. Neuvoston on annettava oikeus tutustua kaikkiin hallinnollisiin asiakirjoihin, jotka eivät ole luottamuksellisia ja jotka koskevat kyseessä olevaa toimenpidettä, ainoastaan asianomaisen pyynnöstä (ks. edellä 49 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 97 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

56 Kolmanneksi on huomattava, että tehokasta oikeussuojaa koskeva periaate on jäsenvaltioiden yhteisestä valtiosääntöperinteestä johtuva unionin oikeuden yleinen periaate, ja se on vahvistettu Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa. Tuomioistuinvalvonnan tehokkuus merkitsee, että kyseessä oleva unionin viranomainen on velvollinen ilmoittamaan rajoittavan toimenpiteen perusteet yhteisölle, jota asia koskee, mahdollisuuksien mukaan joko sinä ajankohtana, jona rajoittava toimenpide toteutetaan, tai ainakin niin pian kuin mahdollista toteuttamisen jälkeen, jotta asianomainen yhteisö voi käyttää kanneoikeuttaan ennen määräajan päättymistä. Tämän perusteluiden ilmoittamista koskevan velvollisuuden noudattaminen on nimittäin tarpeen sekä sitä varten, että rajoittavien toimenpiteiden adressaatit voivat puolustaa oikeuksiaan parhain mahdollisin edellytyksin ja päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisina, onko asian saattaminen unionin tuomioistuinten käsiteltäväksi tarpeellista, että sitä varten, että nämä viimeksi mainitut kykenevät täysimääräisesti harjoittamaan kyseessä olevaan toimeen kohdistuvaa laillisuusvalvontaa, joka niille kuuluu (ks. vastaavasti ja analogisesti yhdistetyt asiat C-402/05 P ja C-415/05 P, Kadi ja Al Barakaat International Foundation v. neuvosto ja komissio, tuomio 3.9.2008, Kok., s. I-6351, 335–337 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

57 Edellä esitetyn oikeuskäytännön valossa unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että asianosaisten ja muiden osapuolten ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esittämät argumentit on syytä tutkia jäljempänä esitetyssä viisiportaisessa järjestyksessä. Ensimmäiseksi on tutkittava neuvoston ja komission alustavat väitteet siitä, ettei kantaja voi vedota puolustautumisoikeuksien suojaa koskevaan periaatteeseen. Toiseksi on syytä tutkia väitteet, jotka koskevat perusteluvelvollisuutta ja kantajan

puolustautumisoikeuksien väitettyä loukkaamista siltä osin kuin kyse on sitä vastaan puhuvien seikkojen alkuperäisestä tiedoksiannosta. Kolmanneksi on tutkittava väitteet, jotka koskevat puolustautumisoikeuksien väitettyä loukkaamista siltä osin kuin kyse on oikeudesta tutustua neuvoston asiakirjoihin. Neljänneksi on tutkittava väitteet, jotka koskevat kantajan puolustautumisoikeuksien väitettyä loukkaamista siltä osin kuin kyse on sen mahdollisuudesta esittää kantansa ja sillä olevan tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden väitettyä loukkaamista. Viidenneksi tutkitaan väitteet, jotka koskevat neuvoston tutkinnassa ja uudelleen tutkinnassa väitetysti tapahtuneita virheitä.

Kantajan mahdollisuus vedota puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevaan periaatteeseen

58 Neuvosto ja komissio väittävät, ettei esillä olevassa asiassa voida soveltaa puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevaa periaatetta. Ne viittaavat asiassa T-181/08, Tay Za vastaan neuvosto, 19.5.2010 annettuun tuomioon (Kok. s. II-1965, 121–123 kohta) ja katsovat, etteivät rajoittavat toimet koske kantajaa sen oman toiminnan johdosta vaan siksi, että se kuuluu yleiseen sellaisten henkilöiden ja yhteisöjen ryhmään, jotka ovat tukeneet ydinaseiden levittämistä. Tämän johdosta rajoittavien toimenpiteiden toteuttamismenettelyä ei kantajan suhteen ole aloitettu edellä 52 kohdassa tarkoitetussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla, eikä se näin ollen voi vedota puolustautumisoikeuksiin, tai se voi vedota näihin ainoastaan rajallisesti.

59 Näitä väitteitä ei voida hyväksyä.

60 Ensinnäkin on huomattava, että edellä 58 kohdassa mainitussa asiassa Tay Za vastaan neuvosto annettu tuomio on kokonaisuudessaan kumottu muutoksenhaun johdosta asiassa C-376/10 P, Tay Za vastaan neuvosto, 13.3.2012 annetulla tuomiolla Näin ollen ensin mainitussa tuomiossa esitetyt toteamukset eivät enää ole osa unionin oikeusjärjestystä, eivätkä neuvosto ja komissio voi näin ollen vedota niihin pätevästi.

61 Toisaalta päätöksen 2010/413 24 artiklan 3 ja 4 kohtaan, asetuksen N:o 423/2007 15 artiklan 3 kohtaan, asetuksen N:o 961/2010 36 artiklan 3 ja 4 kohtaan ja asetuksen N:o 267/2012 46 artiklan 3 ja 4 kohtaan sisältyy säännöksiä, joissa taataan sellaisten yhteisöjen puolustautumisoikeudet, joihin kohdistetaan rajoittavia toimenpiteitä näiden säädösten nojalla. Unionin tuomioistuimet valvovat näiden oikeuksien kunnioittamista (edellä 49 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 37 kohta).

62 Näissä olosuhteissa on katsottava, että kantaja voi esillä olevassa asiassa vedota puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteeseen, sellaisena kuin se on kuvattu edellä 52–55 kohdassa.

Perusteluvelvollisuus ja kantajaa vastaan puhuvien seikkojen alkuperäinen tiedoksianto

63 Heti alkuun on huomautettava, että arvioitaessa sitä, onko asiassa noudatettu perusteluvelvollisuutta ja velvollisuutta antaa kyseessä olevalle yhteisölle tiedoksi sitä vastaan puhuvat seikat, huomioon on otettava riidanalaisissa toimissa esitettyjen perusteiden lisäksi neuvoston kantajalle tiedoksi antamat kolme ehdotusta rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi.

64 Näistä ehdotuksista, sellaisina kuin ne ilmoitettiin kantajalle, ilmenee yhtäältä, että ne on esitetty jäsenvaltioiden delegaatioille kantajaa koskevien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisen yhteydessä ja että ne ovat näin ollen seikkoja, joihin mainitut toimenpiteet ovat perustuneet.

65 Toisaalta pitää paikkansa, että kolmas ehdotus annettiin kantajalle tiedoksi sen jälkeen, kun kanne oli nostettu ja kannevaatimuksia oli muutettu päätöksen 2010/644 ja asetuksen N:o 961/2010 antamisen johdosta. Näin ollen tällä ehdotuksella ei voida pätevästi täydentää päätöksen 2010/413,

täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010, päätöksen 2010/644 ja asetuksen N:o 961/2010 perusteluja. Se voidaan sitä vastoin ottaa huomioon arvioitaessa myöhempien toimien, eli päätöksen 2011/783, täytäntöönpanoasetuksen N:o 1245/2011 ja asetuksen N:o 267/2012, laillisuutta.

66 Riidanalaisissa toimissa mainitaan seuraavat neljä kantajaa koskevaa perustetta:

— päätöksen 2010/413 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 mukaan kantaja on valtion omistama pankki (jäljempänä ensimmäinen peruste)

— kantaja osallistuu toimintaan, jolla tuetaan ja helpotetaan Iranin ydinohjelmia ja ballistisiin ohjuksiin liittyviä ohjelmia (jäljempänä toinen peruste)

— kantaja tarjoaa pankkipalveluja YK:n ja EU:n luettelemille yhteisöille taikka näiden puolesta tai johdolla toimiville tai näiden omistuksessa tai määräysvallassa oleville yhteisöille (jäljempänä kolmas peruste)

— kantaja on YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1929 (2010) nimetyn First East Exportin (jäljempänä FEE) emopankki (jäljempänä neljäs peruste).

67 Ensimmäisessä 13.9.2010 tiedoksiannetuista kahdesta rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista koskevasta ehdotuksesta toistetaan osittain riidanalaisissa toimissa esitetty toinen peruste. Ehdotuksessa esitetään lisäsi seuraavat perusteet:

— kantaja tarjoaa pankkipalveluja YK:n turvallisuusneuvoston toteuttamien rajoittavien toimenpiteiden kohteena oleville Iranin atomienergiajärjestölle (jäljempänä AEOI) ja Novin Energy Companylle (jäljempänä Novin) (jäljempänä viides peruste)

— kantaja hoitaa Aerospace Industries Organizationin korkeiden vastuuhenkilöiden ja erään Iranin hankinnoista vastaavan henkilön tilejä (jäljempänä kuudes peruste).

68 Toisessa 13.9.2010 tiedoksiannetussa ehdotuksessa toistetaan olennaisilta osin riidanalaisissa toimissa esitetyt perustelut. Ehdotuksessa esitetään yksi uusi peruste, jonka mukaan kantaja on helpottanut useiden miljoonien dollarien siirtoja Iranin ydinohjelmaan ainakin vuodesta 2003 lähtien (jäljempänä seitsemäs peruste).

69 Vastauksen liitteenä olevassa kolmannessa ehdotuksessa rajoittavien toimien toteuttamiseksi ei ole seikkoja, jotka eivät jo sisältyisi riidanalaisiin toimiin ja 13.9.2010 tiedoksiannettuihin kahteen ehdotukseen.

70 Kantaja väittää, ettei näissä perusteluissa täsmennetä riittävästi syitä, joiden perusteella sen suhteen toteutettiin rajoittavia toimenpiteitä. Kantajan mukaan tämä puutteellisuus merkitsee lisäksi sen puolustautumisoikeuksien loukkaamista.

71 Neuvosto kiistää komission tukemana kantajan väitteiden paikkansa pitävyyden.

72 Ensimmäinen peruste on riittävän täsmällinen, koska kantaja voi sen perusteella ymmärtää, että neuvosto moittii sitä siitä, että Iranin valtio omistaa osan siitä.

73 Toinen ja kolmas peruste sitä vastoin ovat kohtuuttoman ylimalkaisia, koska niissä ei täsmennetä toimintaa, josta kantajaa moititaan, eikä muita kyseessä olevia yhteisöjä.

74 Neljäs peruste on esitetty riittävän selvästi, koska kantaja voi sen perusteella ymmärtää, että neuvosto moittii sitä sillä FEE:ssä olevasta määräysvallasta.

75 Tilanne on samoin myös viidennen perusteen suhteen, jossa yksilöidään ne yhteisöt, joille kyseessä olevia rahoituspalveluja on väitetysti tarjottu.

76 Kuudes ja seitsemäs peruste eivät sen sijaan ole riittävän täsmällisiä, koska kuudennessa perusteessa ei yksilöitä kyseessä olevia henkilöitä ja seitsemännessä perusteessa ei esitetä mitään täsmennyksiä siinä tarkoitetuista yhteisöistä eikä siirroista.

77 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että neuvosto on loukannut perusteluvelvollisuutta ja velvollisuutta antaa kantajalle – joka oli yhteisö, jota asia koskee – tiedoksi sitä vastaan puhuvat seikat sikäli kuin kyse on toisesta, kolmannesta, kuudennesta ja seitsemännestä perusteesta. Näitä velvollisuuksia on sitä vastoin noudatettu muiden perusteiden osalta.

Oikeus tutustua asiakirjoihin

78 Kuten edellä 9 ja 15 kohdassa todetaan, neuvosto toimitti kantajalle 13.9.2010 kaksi jäsenvaltioiden tekemää ehdotusta rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi ja tämän jälkeen vielä kolmannen ehdotuksen vastauksensa liitteenä.

79 Kantaja katsoo, ettei se näihin asiakirjoihin tutustumalla voinut tehokkaasti esittää kantaansa.

80 Neuvosto kiistää komission tukemana kantajan väitteiden paikkansa pitävyyden.

81 Arvioitaessa sitä, kuinka laajasti kantajan annettiin tutustua asiakirjoihin, on huomattava, ettei oikeudenkäyntiaineistosta ilmene, että neuvosto olisi riidanalaisia toimia toteuttaessaan käyttänyt perustana muita seikkoja kuin jäsenvaltioiden esittämää kolmea ehdotusta. Tällaisessa tilanteessa neuvostoa ei voida moittia siitä, ettei se ole esittänyt kantajalle muita seikkoja.

82 Toisin kuin 13.9.2010 päivätyn kirjeen liitteenä olleet kaksi ehdotusta rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi kolmas ehdotus annettiin kantajalle tiedoksi vasta vastauksen liitteessä eli sen määräajan päätyttyä, jonka neuvosto oli kantajalle asettanut huomautusten esittämiseksi päätöksen 2010/413 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/201 antamisesta, sekä kanteen nostamisen ja päätöksen 2010/644 ja asetuksen N:o 961/2010 antamisen jälkeen.

83 Neuvosto väittää tämän suhteen, että se antoi kolmannen ehdotuksen tiedoksi kantajalle heti, kun se oli saanut suostumuksen ehdotuksen tehneeltä jäsenvaltiolta.

84 Tätä argumenttia ei voida hyväksyä. Jos neuvoston aikomuksena on käyttää arviointinsa perustana jäsenvaltion esittämiä seikkoja rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi jonkin yhteisön suhteen, sen on ennen toimenpiteiden toteuttamista varmistuttava siitä, että kyseessä olevat seikat voidaan antaa tiedoksi yhteisölle riittävän ajoissa, jotta se voi tehokkaasti esittää kantansa asiasta.

85 Näissä olosuhteissa on todettava, että koska neuvosto on toimittanut rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista koskevan kolmannen ehdotuksen kantajalle vasta vastauksensa liitteessä, se ei ole antanut kantajalle mahdollisuutta tutustua sitä koskevan asiakirja-aineiston tähän seikkaan riittävän ajoissa, ja se on näin ollen loukannut kantajan puolustautumisoikeuksia.

Arviointi kantajan mahdollisuudesta esittää tehokkaasti kantansa ja oikeudesta tehokkaaseen oikeussuojaan

86 Kantaja väittää ensimmäiseksi, ettei sillä ole ollut mahdollisuutta esittää tehokkaasti kantaansa ja ettei neuvosto ainakaan ole ottanut huomioon niitä huomautuksia, joita se on esittänyt.

87 Neuvosto kiistää komission tukemana kantajan väitteiden paikkansa pitävyyden.

88 Heti aluksi on todettava, että sen jälkeen, kun ensimmäiset toimet, joilla kantajan varat jäädytettiin, toteutettiin 26.7.2010, kantaja lähetti neuvostolle 24.9.2010 päivätyn kirjeen, jossa se esitti kantansa ja pyysi, että siihen kohdistetut rajoittavat toimenpiteet poistettaisiin. Neuvosto on vastannut tähän kirjeeseen 28.10.2010. Päätöksen 2011/783 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 1245/2011 antamisen jälkeen kantaja esitti huomautuksensa neuvostolle 29.8.2011 päivätyllä kirjeellä, johon neuvosto vastasi 5.12.2011. Kantaja ei ole väittänyt, ettei se olisi voinut esittää uusia huomautuksia neuvostolle vastaavalla tavoin ennen asetuksen N:o 267/2012 antamista.

89 Näin ollen on katsottava, että kantaja on voinut esittää tehokkaasti kantansa lukuun ottamatta yhtäältä neuvoston esittämiä toista, kolmatta, kuudetta ja seitsemättä perustetta, jotka ovat kohtuuttoman ylimalkaisia (ks. edellä 77 kohta), ja toisaalta vastauksen liitteessä ollutta ehdotusta rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi, koska kantajalla ei ollut tätä ehdotusta käytettävissään huomautuksia esittäessään (ks. edellä 82 kohta).

90 Mitä tulee esitettyjen huomautusten huomioon ottamiseen, on todettava, että neuvoston 28.10.2010 ja 5.12.2011 päivätyissä kirjeissään kantajan väitteisiin esittämä vastaus on kiistatta lyhyt. Neuvosto on kuitenkin täsmentänyt 28.10.2010 päivätyssä kirjeessään katsovansa kantajan näkemyksestä poiketen, ettei asiassa ollut esitetty riittäviä takeita siitä, ettei kantaja tarjoaisi vastaisuudessa pankkipalveluja ydinaseiden levittämiseen osallistuville henkilöille ja yhteisöille. Neuvosto toisti tämän näkemyksen 5.12.2011 päivätyssä kirjeessään.

91 Asiassa ei myöskään ole kiistetty sitä, että neuvosto on poistanut päätöksestä 2010/644 ja asetuksesta 961/2010 kantajan riitauttaman maininnan siitä, että kantaja oli valtion omistama pankki.

92 Näissä olosuhteissa on katsottava, että toisin kuin kantaja väittää, neuvosto on ottanut sen huomautukset huomioon uudelleen tutkintaa suorittaessaan.

93 Kantaja väittää toiseksi, että sille ilmoitettujen tietojen ja seikkojen puutteellisuus on vaikuttanut sen oikeuteen tehokkaaseen oikeussuojaan.

94 Neuvosto kiistää komission tukemana kantajan väitteiden paikkansa pitävyyden.

95 Edellä 89 kohdassa todetun tavoin on katsottava, että siltä osin kuin kantajalle on erikseen ilmoitettu riittävän täsmälliset perusteet – eli neuvoston esittämät ensimmäinen, neljäs ja viides peruste – sen oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan on kunnioitettu.

96 Kantajan oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan sitä vastoin loukataan neuvoston esittämillä luonteeltaan ylimalkaisilla toisella, kolmannella, kuudennella ja seitsemännellä perusteella ja liian myöhään esitetyllä kolmannella ehdotuksella rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi.

Neuvoston tutkintaa rasittavat virheellisyydet

97 Kantaja väittää, ettei neuvosto ole todella tutkinut esillä olevan asian olosuhteita, vaan se on tyytynyt hyväksymään jäsenvaltioiden tekemät ehdotukset. Tämä virheellisyys rasittaa sekä kantajaa koskevien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista edeltänyttä alustavaa tutkintaa että samaisten toimenpiteiden säännöllistä uudelleentutkintaa.

98 Kantaja toteaa lisäksi, että Wikileaks-järjestön julkituomista diplomaattiviesteistä (jäljempänä diplomaattiviestit) ilmenee, että Yhdysvaltojen hallitus painosti jäsenvaltioita ja erityisesti Yhdistynyttä kuningaskuntaa, jotta nämä kohdistaisivat rajoittavia toimenpiteitä iranilaisiin yhteisöihin. Kantajan mukaan tämä seikka saattaa kyseenalaiseksi toteutettujen toimenpiteiden ja niiden toteuttamismenettelyn laillisuuden.

99 Neuvosto kiistää komission tukemana kantajan väitteiden paikkansa pitävyyden. Se väittää erityisesti, ettei diplomaattiviestejä voida ottaa huomioon.

100 Ensimmäiseksi on huomautettava, että toimet, joilla ydinaseiden levittämiseen väitetysti osallistuviin yhteisöihin kohdistetaan rajoittavia toimenpiteitä, ovat neuvoston toimia, ja näin ollen neuvoston on vastattava siitä, että niiden toteuttaminen on oikeutettua. Antaessaan ensimmäisen toimen, jolla päätetään tällaisista toimenpiteistä, neuvoston on täten tutkittava niiden tietojen ja todisteiden merkityksellisyys ja paikkansapitävyys, joita jäsenvaltio tai unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja päätöksen 2010/413 23 artiklan 2 kohdan nojalla sille esittävät. Samaa yhteisöä koskevia seuraavia toimia antaessaan neuvoston on samaisen päätöksen 24 artiklan 4 kohdan mukaisesti tutkittava yhteisön esittämien huomautusten valossa, onko toimenpiteiden voimassapitäminen tarpeen.

101 Esillä olevassa asiassa on todettava yhtäältä, ettei asiakirja-aineistoon sisälly mitään tekijää, joka viittaisi siihen, että neuvosto on varmistunut niiden kantajaa koskevien seikkojen merkityksellisyydestä ja paikkansapitävyydestä, jotka sille esitettiin ennen päätöksen 2010/413 ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 antamista. Mainituissa toimissa oleva virheellinen maininta, jonka mukaan kantaja oli valtion omistama pankki ja jonka paikkansapitämättömyyttä neuvosto ei ole kiistänyt, on paremminkin omiaan osoittamaan, ettei mitään edellä mainitunlaisia varmistuksia ollut tehty.

102 Toisaalta on huomattava, että edellä olevista 90–92 kohdasta ilmenee, että myöhempiä riidanalaisia toimia antaessaan neuvosto oli tutkinut asian olosuhteet kantajan esittämien huomautusten valossa, koska se poisti maininnan siitä, että kantaja oli valtion omistama pankki, ja koska se otti kantaa kantajan väitteisiin, jotka koskivat rahoituspalvelujen tarjoamista ydinaseiden levittämiseen osallistuville yhteisöille.

103 Toiseksi diplomaattiviesteistä on todettava, että vaikka oletettaisiin toteen näytetyksi, että joitain jäsenvaltioita on mahdollisesti painostettu diplomaattisesti, tämä seikka ei yksinään merkitse sitä, että tällä painostuksella on vaikutettu neuvoston antamiin riidanalaisiin toimiin tai sen niiden antamisen yhteydessä suorittamaan tutkintaan.

104 Tässä tilanteessa kantajan väitteet, jotka koskevat virheellisyyksiä neuvoston tutkinnassa, on hyväksyttävä siltä osin kuin kyse on päätöksestä 2010/413 ja täytäntöönpanoasetuksesta N:o 668/2010, ja ne on hylättävä muilta osin.

105 Edellä olevien 47–104 kohdan valossa on aluksi todettava, että neuvosto on loukannut kantajan puolustautumisoikeuksia ja sen oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, koska se ei ole antanut kantajalle riittävän ajoissa tiedoksi vastauksen liitteessä olevaa ehdotusta rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi. Koska neuvosto on käyttänyt tätä ehdotusta kantajan osalta perusteena kaikille riidanalaisille toimille ja kun otetaan huomioon sen tiedoksiantamispäivä, tämä virheellisyys vaikuttaa päätöksen 2010/413, täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010, päätöksen 2010/644 ja asetuksen N:o 961/2010 laillisuuteen siltä osin kuin ne koskevat kantajaa.

106 Seuraavaksi on todettava, ettei neuvosto ole päätöstä 2010/413 ja täytäntöönpanoasetusta N:o 668/2010 antaessaan noudattanut velvollisuutta tutkia sille esitettyjen, kantajaa koskevien tietojen merkityksellisyyttä ja paikkansapitävyyttä, ja näin ollen mainitut toimet ovat lainvastaisia.

107 Lopuksi on mainittava, että neuvosto on loukannut perusteluvelvollisuutta kantajan suhteen esitettyjen toisen, kolmannen, kuudennen ja seitsemännen perusteen osalta. Kun kuitenkin otetaan huomioon se, että neuvoston esittämät eri perusteet ovat toisistaan riippumattomia ja että muut perusteet ovat riittävän täsmällisiä, tämä seikka ei oikeuta kumoamaan päätöstä 201/783, täytäntöönpanoasetusta N:o 1245/2011 eikä asetusta N:o 267/2012. Tämä merkitsee ainoastaan sitä, ettei toista, kolmatta, kuudetta ja seitsemättä perustetta voida ottaa huomioon tutkittaessa toista kanneperustetta, joka koskee kantajaan kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden hyväksyttävyyttä.

108 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäinen kanneperuste on hyväksyttävä niiltä osin kuin sillä vaaditaan päätöksen 2010/413, täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010, päätöksen 2010/644 ja asetuksen N:o 961/2010 kumoamista siltä osin kuin mainitut toimet koskevat kantajaa ja hylättävä muilta osin.

Toinen kanneperuste, joka koskee kantajaan kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisessa tehtyä ilmeistä arviointivirhettä

109 Kantaja väittää, että edellä 66–69 kohdassa mainitut perusteet, jotka neuvosto sen suhteen esitti, eivät ole päätöksessä 2010/413, asetuksessa N:o 423/2007, asetuksessa N:o 961/2010 ja asetuksessa N:o 267/2012 säädettyjen edellytysten mukaisia eikä niiden tueksi ole esitetty näyttöä. Näin ollen kantaja katsoo, että neuvosto on tehnyt ilmeisen arviointivirheen kohdistaessaan siihen rajoittavia toimenpiteitä näiden perusteiden pohjalta.

110 Neuvosto kiistää komission tukemana kantajan väitteiden paikkansapitävyyden.

111 Oikeuskäytännön mukaan sellaisen toimen, jolla johonkin yhteisöön on kohdistettu rajoittavia toimenpiteitä, laillisuutta koskeva tuomioistuinvalvonta ulottuu sellaisten tosiseikkojen ja olosuhteiden arviointiin, joihin on vedottu kyseisen toimen perustelemiseksi, sekä niiden todisteiden ja tietojen tutkimiseen, joihin kyseinen arviointi perustuu. Kiistettäessä neuvoston on esitettävä nämä seikat, jotta unionin tuomioistuimet voivat tutkia ne (ks. vastaavasti edellä 49 kohdassa mainittu asia Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomion 37 ja 107 kohta).

112 Edellä mainitun oikeuskäytännön valossa ja kun otetaan huomioon neuvoston kantajan suhteen esittämien toisen, kolmannen, kuudennen ja seitsemännen perusteen puutteelliset perustelut (ks. edellä 107 kohta), tässä on rajoituttava varmistumaan ensimmäisen, neljännen ja viidennen esitetyn perusteen hyväksyttävyys.

113 Ensimmäiseen perusteeseen on vedottu ainoastaan päätöksessä 2010/413 ja täytäntöönpanoasetuksessa N:o 668/2010, ja sen osalta on osoitettu, ettei kantaja ole valtion omistama pankki. Ensimmäinen peruste nojautuu täten virheelliseen olettamaan tosiseikoista, eikä sillä voida oikeuttaa päätöksellä 2010/413 ja täytäntöönpanoasetuksella N:o 668/2010 kantajaan kohdistettuja rajoittavia toimenpiteitä.

114 Neljännen perusteen osalta pitää kiistatta paikkansa, että Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1929 (2010) koskee FEE:tä, joka on kantajan täysin omistama tytäryhtiö.

115 On kuitenkin yhtäältä huomattava, että mainitusta päätöslauselmasta ilmenee, että FEE:n suhteen toteutetut rajoittavat toimenpiteet oli perusteltu yksinomaan kantajan väitetyllä osallistumisella ydinaseiden levittämiseen.

116 Toisaalta on todettava, että edellä mainittua osallistumista kuvataan päätöslauselmassa 1929 2010) epätäsmällisin ilmauksin, jotka olennaisilta osin vastaavat neuvoston esittämää seitsemättä perustetta, eli siten, että ”seitsemän viimeisen vuoden aikana [kantaja] on mahdollistanut ydinase-, ohjus- ja puolustusohjelmiin osallistuneiden iranilaisten yhteisöjen suorittavan useiden satojen miljoonien dollarien varojensiirtoja”.

117 Tässä tilanteessa on katsottava, että neljäs peruste yhtäältä pohjautuu pelkille väitteille eikä toisaalta ole kantajaa suoraan koskeviin perusteisiin nähden itsenäinen peruste. Näin ollen sillä ei voida oikeuttaa rajoittavien toimenpiteiden kohdistamista kantajaan.

118 Viidennen perusteen osalta kantaja kiistää tarjonneensa palveluja AEOI:lle. Neuvosto ei kuitenkaan ole esittänyt mitään näyttöä tai tietoja, joilla osoitettaisiin, että tällaisia palveluja on suoritettu. Näin ollen on katsottava, ettei myöskään AEOI:ta koskevilla väitteillä voida oikeuttaa rajoittavien toimenpiteiden kohdistamista kantajaan.

119 Kantaja sitä vastoin myöntää tarjonneensa tilinhoitopalveluja Novinille, johon Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto on kohdistanut 24.3.2007 lähtien rajoittavia toimenpiteitä siitä syystä, että sen väitetään osallistuvan ydinaseiden levittämiseen. Kantaja kuitenkin selittää, ettei se ollut tietoinen Novinin osallistumisesta ydinaseiden levittämiseen, koska sen tarjoamat palvelut eivät liittyneet tähän toimintaan. Lisäksi kantaja toteaa rajoittaneensa asteittain ja lopulta katkaisseensa kokonaan suhteensa Noviniin viimeksi mainittua koskevien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen.

120 Neuvosto vastaa komission tukemana, että kantajan Novinille tarjoamat palvelut oikeuttavat rajoittavien toimenpiteiden kohdistamisen kantajaan, kun otetaan huomioon vaara siitä, että se tarjoaa tulevaisuudessa vastaavanlaista tukea muille nimetyille yhteisöille. Tällaisessa tilanteessa ei neuvoston mukaan ole merkitystä sillä, onko kantaja tiennyt tai voinut tietää, osallistuiko Novin tosiasiallisesti ydinaseiden levittämiseen, tai sillä, liittyivätkö kyseessä olevat varojensiirrot tähän toimintaan.

121 Kun otetaan huomioon asianosaisten esittämät väitteet, on tutkittava, merkitsevätkö kantajan Novinille suorittamat palvelut päätöksessä 2010/413, asetuksessa N:o 423/2007, asetuksessa N:o 961/2010 ja asetuksessa N:o 267/2012 tarkoitettua ydinaseiden levittämisen tukemista.

122 Heti aluksi on muistutettava, että asetuksen N:o 423/2007 18 artiklan, asetuksen N:o 961/2010 39 artiklan ja asetuksen N:o 267/2012 49 artiklan mukaan mainittuja asetuksia sovelletaan unionin alueella, sen ilmatila mukaan lukien, jäsenvaltion lainkäyttövallan alaisessa ilma-aluksessa tai aluksessa, unionin alueella tai sen ulkopuolella olevaan jäsenvaltion kansalaiseen, unionin alueella tai sen ulkopuolella olevaan oikeushenkilöön, yhteisöön tai elimeen, joka on perustettu tai muodostettu jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, sekä oikeushenkilöön, yhteisöön tai elimeen, jonka harjoittama liiketoiminta tapahtuu kokonaan tai osittain unionin alueella.

123 Näin ollen asetuksella N:o 423/2007, asetuksella N:o 961/2010 ja asetuksella N:o 267/2010 ei voida luoda unionin ulkopuolella suoritettujen varojensiirtojen osalta oikeudellisia velvoitteita kantajan kaltaiselle rahoitusyhtiölle, joka sijaitsee kolmannessa valtiossa ja joka on perustettu tämän valtion lainsäädännön mukaisesti (jäljempänä ulkomainen rahoitusyhtiö). Täten tällaisella rahoitusyhtiöllä ei ole edellä mainittujen asetusten nojalla velvollisuutta jäädyttää ydinaseiden levittämiseen osallistuvien yhteisöjen varoja.

124 Tästä huolimatta on niin, että jos ulkomainen rahoitusyhtiö osallistuu ydinaseiden levittämiseen, on siihen välittömässä yhteydessä tai tukee sitä, sen unionin alueella sijaitseviin varoihin ja taloudellisiin resursseihin, jotka liittyvät kokonaan tai osittain unionin alueella tapahtuvaan liiketoimeen tai jotka ovat jäsenvaltion kansalaisen tai jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti perustetun tai muodostetun oikeushenkilön, yhteisön tai elimen hallussa, voidaan kohdistaa rajoittavia toimenpiteitä asetuksen N:o 423/2007, asetuksen N:o 961/2010 ja asetuksen N:o 267/2012 nojalla.

125 Tästä seuraa, että ulkomaisen rahoitusyhtiön edun mukaista on varmistua siitä, ettei se osallistu ydinaseiden levittämiseen, ole siihen suoraan yhteydessä eikä tue sitä esimerkiksi tarjoamalla rahoituspalveluja tässä toiminnassa mukana olevalle yhteisölle. Näin ollen on niin, että kun ulkomainen rahoitusyhtiö tietää tai voi kohtuudella epäillä, että joku sen asiakkaista on mukana ydinaseiden levittämisessä, sen on sovellettavien laillisten velvoitteiden asettamissa rajoissa viipymättä lopetettava rahoituspalvelujen tarjoaminen tälle asiakkaalle ja oltava tarjoamatta sille uusia palveluja.

126 Esillä olevassa asiassa neuvosto ei ole kiistänyt sitä, että kantajan Novinille tarjoamat palvelut suoritettiin Iranin alueella ja että näiden väliseen suhteeseen sovellettiin Iranin oikeutta.

127 Täten on tutkittava, toimiko kantaja Iranin oikeudessa säädettyjen velvollisuuksien asettamissa rajoissa viipymättä lopettaakseen palvelujen tarjoamisen Novinille sen jälkeen, kun se tiesi tai saattoi kohtuudella epäillä, että Novin oli mukana ydinaseiden levittämisessä.

128 Kantaja kiistää olleensa tietoinen siitä, että Novin oli mukana ydinaseiden levittämisessä, ennen kuin Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto kohdisti Noviniin rajoittavia toimenpiteitä. Koska neuvosto ei ole esittänyt edellä 111 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti täsmällisiä ja konkreettisia todisteita tai tietoja, joilla osoitettaisiin, että kantaja tiesi tai että se saattoi kohtuudella epäillä, että Novin osallistui ydinaseiden levittämiseen jo ennen tätä, kantajan tältä osin esittämät väitteet on otettava huomioon.

129 Novinia koskevien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisen jälkeiseltä ajalta kantaja kertoo laatineensa välittömästi sisäisen muistion, jossa pyydetään sen työntekijöitä ilmoittamaan Novinille, ettei kantaja voinut enää tarjota sille palveluitaan. Tämän jälkeen ei enää suoritettu mitään palveluita eikä uusia toimeksiantoja otettu vastaan. Kantaja suoritti Novinin tileiltä ainoastaan maksut, jotka perustuivat toimeksiantoihin, shekkeihin ja vekseleihin, jotka oli tehty ennen kuin Novinia koskevat rajoittavat toimenpiteet toteutettiin, eikä mikään maksuista liittynyt ydinaseiden levittämiseen tai omaisuuden hankintaan yleisesti. Maksujen maksamisen jälkeen tileillä ei enää ollut varoja, ja kantaja sulki tilit. Mahdolliset jäljelle jääneet vähäiset varat palautettiin Novinille.

130 Neuvosto ja komissio eivät riitauta tätä tosiasiakuvausta, jonka tueksi on esitetty kantajan johtajan kirjallinen lausunto.

131 Mitä tulee kysymykseen siitä, ovatko kuvatut toimenpiteet edellä 124 kohdassa esitetyn kriteerin mukaisia, on katsottava, että kun otetaan huomioon tilinhoitopalvelujen erityisluonne, kantaja on osoittanut toimineensa viivytyksettä lopettaakseen rahoituspalvelujen tarjoamisen Novinille sen jälkeen, kun se on saanut tiedon tämän osallistumisesta ydinaseiden levittämiseen.

132 Tämän suhteen pitää yhtäältä paikkansa, että kantaja on maksanut maksuja Novinin tileiltä edellä mainittujen rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen.

133 Kantaja on kuitenkin selittänyt, että sen oli sillä Noviniin nähden olevien velvoitteiden nojalla suoritettava aiempiin toimeksiantoihin, shekkeihin ja vekseleihin perustuvat maksut.

134 Tämän suhteen on todettava, että päätöksen 2010/413 20 artiklan 6 kohdassa, asetuksen N:o 423/2007 9 artiklassa, asetuksen N:o 961/2010 18 artiklassa ja asetuksen N:o 267/2012 25 artiklassa sallitaan se, että rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien yhteisöiden varoja vapautetaan sellaisten maksujen suorittamiseksi, jotka perustuvat velvoitteisiin, jotka yhteisöt ovat tehneet ennen kuin ne nimettiin, kunhan maksut eivät liity ydinaseiden levittämiseen. Tässä tilanteessa ei ole syytä edellyttää kantajalta, jolla ei – kuten edellä olevista 123 ja 126 kohdasta ilmene – esillä olevassa asiassa ollut edellä mainittujen säännösten nojalla velvollisuutta jäädyttää Novinin varoja, että se soveltaisi tiukempia sääntöjä Novinin suhteen.

135 Neuvosto ja komissio eivät lisäksi edes väitä, että kyseessä olevat maksut olisivat liittyneet ydinaseiden levittämiseen.

136 Toisaalta on todettava, että kantaja myöntää palauttaneensa suljetuilla tileillä mahdollisesti olleet varat Novinille. Se täsmentää tämän suhteen kuitenkin, ettei sillä ollut oikeutta pitää itsellään näitä varoja, eivätkä neuvosto ja komissio ole tätä seikkaa kiistäneet.

137 Tässä tilanteessa on katsottava, ettei palveluilla, joita kantaja tarjosi Novinille ennen viimeksi mainittua koskevien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamista, eikä myöskään tavalla, jonka mukaisesti kantaja päätti liikesuhteensa Novinin kanssa, tuettu ydinaseiden levittämistä päätöksessä 2010/413, asetuksessa N:o 423/2007, asetuksessa N:o 961/2010 ja asetuksessa N:o 267/2012 tarkoitetulla tavalla.

138 Näillä olosuhteilla ei näin ollen voida oikeuttaa rajoittavien toimenpiteiden kohdistamista kantajaan.

139 Koska ensimmäisellä, neljännellä tai viidennellä perusteella, joihin neuvosto kantajaa vastaan vetosi, ei voida oikeuttaa rajoittavien toimenpiteiden kohdistamista kantajaan, toinen kanneperuste on hyväksyttävä.

140 Kaiken edellä esitetyn perusteella riidanalaiset toimet on kumottava siltä osin kuin ne koskevat kantajaa, eikä suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen perustuvaa kolmatta kanneperustetta ole tarpeen tutkia.

Oikeudenkäyntikulut

141 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajan vaatimusten mukaisesti.

142 Saman työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Näin ollen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Seuraavat toimet kumotaan siltä osin kuin ne koskevat Bank Mellatia:

— **Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP liitteessä II olevan B taulukon 4 kohta**

— **Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010 liitteessä olevan B taulukon 2 kohta**

— **päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston päätöksen 2010/644/YUTP 2010/644 liitteessä olevan I osan B taulukon 4 kohta**

— **Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 961/2010 liitteessä VIII olevan B taulukon 4 kohta**

— **päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 1.12.2011 annettu neuvoston päätös 2011/783/YUTP**

— **asetuksen N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 1.12.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1245/2011**

— **Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 267/2012 liitteessä IX olevan I osan B taulukon 4 kohta.**

2) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Bank Mellatin oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Julistettiin Luxemburgissa 29 päivänä tammikuuta 2013.

Allekirjoitukset